

Velkommen til Landsmøde

(og vores 5 års jubilæum)

Siden sidste Landsmøde

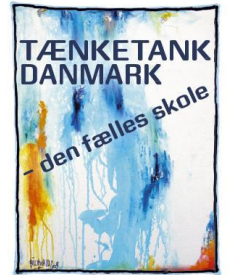
- Medlemskommuner.
- Opsamling af materiale.
- Brev til Antorini.
- Brev til Ellen Trane Nørby.
- Rådet om børns læring.
- Lyn – summen.

Albertslund, Allerød, Ballerup, Brønderslev, Frederiksberg,
Frederikshavn, Frederikssund, Furesø, Gentofte, Gladsaxe,
Guldborgsund, Greve, Halsnæs, Helsingør, Herlev, Hvidovre,
Køge, Lejre, Lemvig, Lolland, Mariager Fjord, Næstved, Odense,
Odsherred, Rebild, Roskilde, Skive, Slagelse, Stevns,
Sønderborg, Tårnby, Thisted, Vejle, Vesthimmerland, Århus

Spørgsmål 1

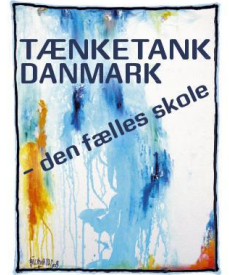

Kommunerne og skolerne understøtter bedst arbejdet med lektiehjælp og faglig fordybelse, understøttende undervisning, bevægelse og åben skole ved at arbejde med intentionerne og målsætningerne i lovgivningen samt den politiske beslutning og ikke fortabe sig i skematekniske forhindringer eller hvordan man traditionelt har tænkt undervisning (1 lærer, 1 klasse, 1 lektion).

Det er den varieret skoledag, der gør forskellen. På samme måde lægger udviklingen op til at kommunerne og skolerne i fællesskab skal forenkle og oversætte folkeskolereformen til praksis. Vi mener, at den bedste vej til at opnå disse forandringer er gennem tværfagligt samarbejde samt samarbejde på tværs af forvaltninger og skoler. Netop dette samarbejde, hvor man bliver konstruktive kritiske sparringspartnere for hinanden i praksis vil skabe den udvikling. Det er både lærer og pædagoger samt forvaltning, der skal sparre på tværs af fagområder. Der bør være obligatorisk fælles forberedelse både på team, skole og kommunal niveau.

Fra centralt hold understøttes de fire emner bedst gennem forenkling af målene, færre begrænsning i planlægning og placering af timer samt videndelingsplatform, så de gode eksempler, læringsforløb med mere deles på tværs af landet. I forhold til begreberne bør der ændres i navnene så de afspejler de formål de har. Lektiehjælp bør kun hedde fagligfor dybelse, ligesom understøttende undervisning ikke bør læne sig op af undervisningsbegrebet, da det afstedkommer en forforståelse af ramme og indhold. Understøttende undervisning er meget andet end dansk undervisning og bliver løst på mange måder rundt omkring i landet. I princippet kunne det blot være anderledes faglig fordybelse eller læringsforløbstid.

Spørgsmål 2

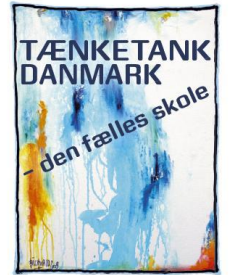

Kulturen fremmes gennem **forpligtende teamsamarbejde** fulgt op ad pædagogisk ledelse. Den pædagogiske ledelse skal være undersøgende på valg af metode og vejen til, at eleven når sine læringsmål. Der er for teamet en forpligtelse til at vælge metode og argumentere for, hvordan de når målene. Gennem forståelse for den fælles kerneopgave, professionsidealernes fællesmængde samt systematisk tilgang til læringsprogression understøttes den målstyret læring, som det burde hedde.

Læringsprogressionen tager udgangspunkt i den enkelte elevs kompetencer og gennem udviklingssamtale med eleven skabes der forudsætning for, at eleven forstår sine mål og derved kan arbejde koncentreret med dem. Progression opnås ved, at den enkelte elev bliver dygtigere ikke ved et gennemsnit måles.

Det er efter vores opfattelse en ledelsesopgave gennem **pædagogisk ledelse** at fremme en kultur om samarbejde omkring den enkelte elevs læringsprogression ved at understøtte de tværfaglige team samt udfordrer dem til at udfordrer hinanden.

Spørgsmål 3

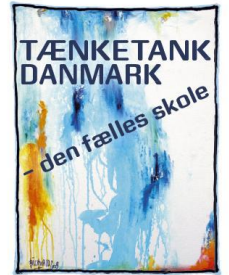

Undervisningsministeriets, kommunernes og skolernes arbejde med inklusion understøttes bedst gennem en **fælles forståelse af inklusion**. En forståelse af, at inklusion ikke retter sig mod de få, der er udenfor fællesskabet, men er et menneskesyn, der sikrer, at alle er en del af et kvalitativt læringsfællesskab. Dette læringsfællesskab skabes gennem praksisnær kompetenceudvikling af pædagoger og lærer samt deling af viden. Et fælles sprog, der tager udgangspunkt i et menneskesyn og en fælles opgave omkring barnet og gruppen af børn man har ansvaret for. Det betyder, at den økonomiske ramme og de økonomiske målinger ikke tager udgangspunkt i at skabe et større råderum eller besparelser, men tager udgangspunkt i, at pengene følger opgaven.

Mangfoldighed er en ressource og netop håndteringen og udnyttelsen af mangfoldigheden i det faglige og daglige arbejde i klassen, gruppen, skolen eller timerne er centralt, udnyttelse forstået som den energi og udviklingspotentiale, der ligger i vi er forskellige. Inklusion er på samme måde betinget af samarbejde med forældre, men også kultur- og forståelsesarbejde med forældrene. Både i samarbejdet på skolerne, kommunerne, undervisningsministeriet og forældre er det fællessprog omkring inklusion centralt. Det er således undervisningsministeriets fornemmeste opgave ikke at i tale sætte inklusion som noget, der er for de få, der skal noget andet men, at det handler om alles ret til at indgå i fællesskab og opleve sig selv som en del af et fællesskab. Grunduddannelserne (lærer og pædagoger) skal complimentere hinanden og bidrage til den fælles forståelse af det kvalitative læringsfællesskab og alles ret til at være en del af et fællesskab – at være inkluderet.

Undervisningsministeriet har på samme måde i forhandlingerne med kommunerne og samarbejdet med de øvrige ministerier en opgave med, at fx økonomiske eller socialpolitiske dagsordner ikke dominerer det grundlæggende perspektiv - at alle har ret til at være og opleve sig som en del af et fællesskab. Inklusion er således ikke rettet mod bestemte grupperinger, diagnoser eller balancering af økonomi.

Spørgsmål 4

Tydelige **fælles mål i et 0 til 18 års perspektiv**, som sætter en ramme for de fagprofessionelles arbejde med børn og unge. Det betyder, at man både kender målsætningen for det 18 årige barn, når man arbejder med de små børn men også, at man, når man arbejder med de store får en forståelse for det forbyggende og læringsarbejde, der foregår med de 0 til 6 årige. Denne tværfaglige systematiske tilgang til viden om barnets historie og læringsprogression er fundamentet i forståelsen af overgangenes indhold og vigtighed. Overgangene skal tænkes i et sammenhængende forløb og ikke som brud mellem isoleret perioder i børns liv. I et livsforløb er skift eller overgange tekniske konstruktioner, som systemet har produceret, hvilket betyder, at fagprofessionelle, kommuner og ministerier skal arbejde for en fælles forståelse i et livs- og læringsforløb således, at den fælles målsætning om, at alle unge skal være så dygtige de kan samt være demokratiske og frie medborgere kan indfries. Både lærer og pædagoger skal gennem deres komplimenterende tværfaglige samarbejde skabe den sammenhæng, der skal være i børns liv, hvor det enkelte barns potentiale bliver forløst i samarbejde med barnet og forældre.

Summen.

Fra fælles-professionsideal til kerneopgave

- Var det for tideligt?
- Hvis vi taler kerneopgave og derved kommer tættere på de to professioner – deres kerne, faglighed mm
- At arbejde tæt sammen uden at smelte sammen.
- Velkommen til Eva Toft

Afslutning

- Næste landsmøde 15. april 2016 Sønderborg.
- Skriv til nyhedsbrev
- Vi samler op på dagen.
- Kerneopgaven i den fælles skole – send ideer/tanker til os.
niebro@gladsaxe.dk